

Dosarul nr. 2ra-450/2021

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. S.Lazari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.A.Panov, I.Țurcan, L.Pruteanu)

Î N C H E I E R E

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vasile Cocieru, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ioana Cocieru împotriva lui Vasile Cocieru cu privire la încasarea pensiei alimentare pentru întreținerea copilului major inapt de muncă și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 16 martie 2020, Ioana Cocieru a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Vasile Cocieru, solicitând încasarea cheltuielilor pentru întreținerea copilului major, inapt de muncă.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, în perioada anilor 2002-2007 a fost în căsătorie cu pârâtul Vasile Cocieru. Din căsătorie, la data de XXXXX s-a născut copilul XXXXX.

Prin hotărârea din 29 iulie 2008 a Judecătoriei Orhei, s-a dispus încasarea de la pârâtul Vasile Cocieru în beneficiul Ioanei Cocieru pensie alimentară pentru întreținerea copilului XXXXX în cuantum de 500 de lei, pînă la atingerea majoratului.

A relatat reclamanta că la vârsta de 3,5 ani, copilul XXXXX a fost încadrat în grad de invaliditate, fiind-i stabilită diagnoza -XXXXX.

A notat că la data de 04 martie 2020, feciorul XXXXX a atins vârsta de 18 ani, fiindu-i sistată plata pensiei alimentare.

Reclamanta a menționat că este angajată în calitate de asistentă personală a fiului, cu un salariu lunar de 2747 de lei. Starea materială este precară, necesitățile copilului cresc zi la zi. La fel și starea sănătății copilului nu se îmbunătățește. Copilul XXXXX necesită supraveghere 24 din 24 ore.

A declarat că după ce copilul a atins majoratul pârâtul a încetat să acorde ajutor pentru întreținerea copilului, necătînd că lucrează în Germania, dispune de cetățenie dublă ce-i dă posibilitatea să lucreze legal. Copilul beneficiază de o indemnizație lunară de 700 de lei.

A solicitat reclamanta, încasarea de la pârâtul Vasile Cocieru a sumei de 2000 de lei, lunar, cu titlu de cheltuieli pentru întreținerea copilului major, inapt de muncă și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 18 mai 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Central s-a admis acțiunea. S-a încasat de la Vasile Cocieru în beneficiul reclamantei Ioana Cocieru, pensia pentru întreținerea copilului major inapt de muncă XXXXX, în cuantum de 2000 de lei lunar, începând cu data de 16 martie 2020, până la îmbunătățirea stării sănătății copilului. S-a încasat de la Vasile Cocieru în beneficiul statului, plata taxei de stat, pentru admiterea pretenției cu caracter patrimonial, în cuantum de 150 de lei. S-a încasat de la Vasile Cocieru în beneficiul reclamantei Ioana Cocieru cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 3000 de lei.

Prin decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Vasile Cocieru, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș și s-a menținut hotărârea din 18 mai 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că apelantul Vasile Cocieru își manifestă dezacordul cu suma dispusă spre încasare dispusă în beneficiul reclamantei Ioana Cocieru, pensia pentru întreținerea copilului major inapt de muncă XXXXX, în cuantum de 2000 de lei lunar, solicitând în acest sens modificarea hotărârii cu dispunerea încasării sumei de 900 de lei, pe care este dispus de a o achita lunar.

Conform art. 74 alin. (1) Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

Pct. 7 al.(2) al Hotărârii Plenumului CSJ nr. 4 din 15.04.2013, ”Privind practica judiciară de soluționare de către instanțele judecătorești a cauzelor referitoare la încasarea pensiei de întreținere pentru copii și alți membri ai familiei „modalitatea participării părinților la cheltuielile suplimentare, precum și cuantumul acestor cheltuieli sînt stabilite de instanța judecătorească, ținîndu-se cont de starea materială și familială a părinților și a copiilor, și de alte circumstanțe importante. Cuantumul cheltuielilor suplimentare se stabilește într-o sumă bănească fixă, ce va fi achitată lunar”.

Pct. 7 al.(7) al Hotărârii Plenumului CSJ nr.4, cît privește încasarea cheltuielilor suplimentare în favoarea copiilor, generate de circumstanțe excepționale (boală gravă, mutilare), atît pentru copilul minor, cît și pentru copilul major inapt de muncă, aceste cheltuieli se vor încasa pentru perioada pînă la îmbunătățirea stării sănătății. Modalitatea participării părinților la cheltuielile suplimentare, precum și cuantumul acestor cheltuieli, vor fi stabilite de instanța judecătorească, ținîndu-se cont de starea materială și familială a părinților și copiilor, de alte circumstanțe importante. Cuantumul cheltuielilor suplimentare se stabilește într-o sumă bănească fixă, ce va fi achitată lunar.

Având în susținere prevederile invocate mai sus cît și Hotărîrea Plenumului CSJ nr. 4, instanța de apel a considerat că, pensia pentru întreținerea copilului major inapt de muncă XXXXX, în cuantum de 2000 de lei lunar începând cu data de 16 martie 2020, pînă la îmbunătățirea stării sănătății copilului, este legală și corectă pentru acoperirea cheltuielilor minime, necesare pentru întreținerea copilului părților litigante în proces. Or, din materialele cauzei s-a stabilit cu

certitudine că, copilul XXXXX, a fost încadrat în grad de invaliditate, fiind-i stabilită diagnoza-XXXXX.

Mai mult, s-a reținut că, copilul părților litigante are nevoie de supraveghere permanentă, iar, din acest fapt, Ioana Cocieru este angajată în calitate de asistent personal a fiului cu salariu lunar de 2747 lei. Circumstanță, ce atestă că, Ioana Cocieru nu se poate încadra într-un alt serviciu din care să obțină venituri mai mari, iar salariul acesteia de doar 2747 lei și indemnizația lunară a copilului de doar 700 lei, nu acoperă cheltuielile minime necesare pentru întreținerea a două persoane dintre care, una cu un grad de invaliditate de gravitate severă, ce necesită cheltuieli suplimentare.

Cu referire la argumentele apelantului invocate în apel, instanța de apel a menționat că deși Vasile Cocieru a invocat faptul că nu activează în câmpul muncii deoarece are la întreținere părinții săi pensionari, nu a probat acest fapt, mai mult, deși reclamanta a invocat faptul că acesta este plecat peste hotarele țării la muncă, pârâtul/apelant nu a combătut nici într-un fel aceste argumente, or, acesta urma a proba faptul prin prezentarea informației de la poliția de frontieră precum că, nu a traversat hotarele țării, sau informație cu privire la venituri acumulate în țară/dacă acestea sunt. Chiar și faptul că, părinții acestuia care sunt pensioneri sunt în grija acestuia.

Instanța de apel a concluzionat că suma de 2000 de lei lunar poate fi suportată de apelant/pârât dat fiind faptul că, copilul părților litigante XXXXX ce se află la întreținerea și în grija reclamantei Ioanei Cocieru suferă de XXXXX, iar potrivit raportului de expertiză extrajudiciară efectuat de Centrul de Medicină legală, acesta din urmă ca urmare a XXXXX nu poate conștientiza acțiunile sale, nu este apt de a exprima deliberat voința sa în aprobarea decizională, conform stării psihice necesită supraveghere și îngrijire permanentă, și din acest motiv reclamanta/intimata nu poate obține alte venituri, doar salariul de 2747 lei ce îl primește în calitate de asistent personal a fiului și indemnizația lunară a copilului de doar 700 lei, însă, potrivit eschimărilor și necesităților zilnice această sumă nu acoperă nici minimul de existență pe țară de persoană. Or, potrivit Biroului național de statistică, pentru anul 2020, minimul de existență a constituit 2082,7 lei per/persoană.

La 29 ianuarie 2021, la 08 februarie 2021 și 11 februarie 2021 Vasile Cocieru, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând modificarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, în partea micșorării pensiei de întreținere a copilului major inapt de muncă de la 2000 de lei la 900 de lei.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

A invocat Vasile Cocieru, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș că instanța de apel eronat a interpretat prevederile art.78 alin.(1), (2) Codul familiei, fără a ține cont că obligația de întreținere se împarte la ambii părinți.

A relatat că instanța de apel nu a ținut cont și de starea materială a lui Cocieru Vasile la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, ignorând prevederile pct.2 alin.3 din Hotărârea Plenului CSJ nr.4 din 15.04.2013.

Consideră Vasile Cocieru, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș că instanța de apel i-a lezat dreptul la apărare și la un proces echitabil.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 10 noiembrie 2020 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 05 ianuarie 2021 (f.d.81). Prin urmare, cererea de recurs declarată la 29 ianuarie 2021, 08 februarie 2021 și 11 februarie 2021 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 17 februarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Vasile Cocieru, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Vasile Cocieru, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru